

zvani nürnberški zakoni proti židom, ki med drugim prepovedujejo zakonsko zvezo kristjanov z židi. Poleg tega dotični žid ni več pripadal židovski veri, ker se je dal krstiti ter je postal katoličan. Vse to ni nič pomagalo, sovraštvo in krivica sta zmagala, katoliški duhovnik je moral biti obsojen. — Borba proti krščanstvu rodi med ljudstvom, zlasti med mladino vedno slabše sadove, ki so enakovredni z onimi, ki jih prinaša brezbožniška propaganda v boljševiški Rusiji. Nadškof v Paderbornu je javno ugotovil okoli 20 primerov sramotenja križa in svetih podob, ki so se dogodili v njegovi nadškofiji. Primeri so bili javljeni policiji. Sramotilci so bili znani javnosti in policiji, ki pa ni storila proti njim niti koraka. Na ta način se bogokletno sramotenje vere mora razširiti. — V mestu Dortmundu so imeli usmiljeni bratje bolnišnico, ki so jo upravljali in vzdrževali 30 let ter tako prihranili mestu 18 milijonov mark. Nekega dne v letošnjem poletju pa je prihrumela tajna državna policija v bolnišnico z zahtevom, da morajo vsi usmiljeni bratje do enih popoldne zapustiti bolnišnico. Kaj so ti bratje, ki žrtvujejo sebe in svoje življenje izvrševanju usmiljenosti do bolnikov, zakrivili, da so morali takoj zapustiti kraj svojega človekoljubnega delovanja? Skozi 30 let je kakšnih tisoč usmiljenih bratov delovalo v dortmundski bolnišnici. Na osnovi grdih ovajanj je narodno-socialistični režim mogel postaviti pred sodišče samo pet bratov, in izmed teh je bil obsojen samo eden, torej od tisoč samo eden. In to je zadostovalo narodno-socialističnim mogotcem, da so izgnali vse brate iz bolnišnice. Bratje so se vsi zbrali v kapelici, tam so zapeli »Tebe Boga hvalimo« in »Zdrava, Kraljica«, nato pa so s solzami v očeh zapustili kraj svojega socialnega delovanja. Ko so prebivalci mesta doznali za izgon usmiljenih bratov, so se zbrali po ulicah ter demonstrirali za nedolžno izgnane brate. S tem je prebivalstvo najboljšo dokazalo svojo hvaležnost do bratov in najkrepkeje obsodilo krivičnost in nasilnost narodno-socialističnih mogotcev.

Križarji na Hrvaškem. Križarstvo predstavlja danes najmočnejšo in najdelavnejšo krščansko organizacijo med brati Hrvatimi. To je predvsem organizacija mladine, ki se zbira pod zastavo križa v obrambo verskih in narodnih svetinj. Bojna je ta organizacija, prosvetna in vzgojna, politika ne tvori točke njenega programa. Zagrebški kanonik monsignor dr. Milan Beluhan je kot generalni duhovnik te organizacije takole opredelil duha, ki jo prešinja: »To je duh evharistični, cerkveni in narodni.« Organizacija naglo napreduje od leta do leta. Veliko križarsko Bratstvo ima v svojih stanovskih organizacijah 325 kmečkih, 101 delavskih organizacij, 47 društev Mahničevih dijakov, 15 križarskih starešinskih organizacij in 295 organizacij malih križarjev, skupno 783 društev s 26.689 člani. Porast znaša tekom enega leta 120 društev s 4546 člani. V teh društvih se je vršilo sestankov: 4407 cerkvenih, 10.350 prosvetnih in 2122 odborskih, torej skupno 16.879. Vršilo se je nad 60 tečajev in 26 duhovnih vaj ter na stotine prireditev, predstav, akademij in zborovanj. Novost so bile prireditve »Socialnega dneva«, prirejene od zajednice delavske križarske mladine in namenjene pouku o socialnem vprašanju in njegovi re-

Naš izvidniški tank, kakršnih je bilo več videti ob priliki zadnjih naših velikih vojaških vaj.

General Gamelin, šef francoskega generalnega štaba, je prisostvoval našim velikim manevrom.

General Alberto Pariani, šef glavnega generalnega štaba italijanske vojske, je bil navzoč na naših manevrih ob Kolpi.

šitvi po nauku katoliške cerkve. Organizacija izdaja »Križarsko Stražo« kot glasilo kmečke križarske mladine, »Socialno delo« kot glasilo delavske mladine, za male križarje in križarice pa »Vrtec«, ki izhaja v Sarajevu. Velik napredek zabeležuje tudi križarsko Sestrinstvo, ki ima v svojih stanovskih organizacijah 120 kmečkih, 72 delavskih organizacij, 7 starešinskih organizacij in 185 organizacij malih križaric, torej 409 društev s 14.974 članicami. Od lanskega leta porast: 58 društev s 4974 članicami. V teh društvih se je vršilo sestankov: cerkvenih 1509, prosvetnih 6124 in odborskih 1963, skupno 9596 sestankov. Organizacija križaric izdaje svoje glasilo pod naslovom »Za vero in dom«. Tekom enega leta je celokupna križarska organizacija (moška in ženska) porasla za 178 društev in 9520 članov in članic. To je zgradba, ki ne gradi na pesek, marveč na trdno podlago katoliške vere in življenja iz Boga. Ko bratom Hrvatom čestitamo k lepim uspehom njihove najagilnejše organizacije, hkrati prosimo Boga, da bi tudi v bodoče bogato blagoslovljalo delo in napredek te organizacije.

S takimi topovi obstreljujejo Japonci pred Sanchangem kitajska letala.

Prelatu Dr. Fr. Kovačiču izročena Slomšekova nagrada.

Ob 75 letnici smrti škofa Antona Martina Slomškega 24. septembra je bila v Mariboru v mestni posvetovalnici ob šestih zvečer slovesno izročena Slomšekova nagrada g. prelatu dr. Fr. Kovačiču, ki si je pridobil največ zaslug za dosedanje delo proglašanja Slomškega blaženim in da je Maribor pripadel Jugoslaviji.

Mariborska občina je osnovala Slomšekovo nagrado kot nekaj spomin na prednim letom krasno uspele Slomškovke dneve, kateri so se vršili v Mariboru.

Slovesne izročitve nagrade sta se udeležila oba okrajna glavarja, stolni prošt dr. M. Vraber, predsednik ljubljanske in mariborske Prosvetne zveze dr. Fr. Lukman in dr. J. Hohnjec, mariborski župan dr. A. Juvan, predsednik »Slomškovke družine« monsignor J. K. Vreže, predstav-

nik okrajnega sodišča dr. Lovrenčič in razni književniki in kulturni delavci.

Prvi je govoril predsednik razsodišča za podelitev Slomškovih nagrad prof. dr. F. Sušnik. S prisrčnimi besedami je izročil nagrado g. župan dr. A. Juvan.

G. prelat se je zahvalil za priznanje njegovemu 40 letnemu kulturnemu delovanju z izročitvijo posebne Slomškovke nagrade in je želel, da bi dala Slomšekova nagrada Mariboru mnogo mladih in marljivih kulturnih delavcev.

Vsi navzoči so nagrajenemu prisrčno častitali. Brzojavne častitke je poslal naš škof dr. I. J. Tomažič, ki se slavnosti ni mogel osebno udeležiti. G. prelato iskreno častita k zasluženju nagradi tudi »Slovenski gospodar«.

Prvi zobobol
naj bo pri Tvojem
otroku tudi zadnji!

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

Nesreče.

Nesreča g. šolskega upravitelja. V Studencih pri Mariboru je podrl na cesti kolesar g. Stefana Firma, šolskega upravitelja v Radvanju. G. Firma si je zlomil pri padcu nogo in so ga prepeljali v bolnišnico.

Z zlomljeno hrbtenico v bolnišnico. V Bohovi v župniji Hoče pri Mariboru je padel 27 letni posestnikov sin Ivan Pahor s škodnja tako nesrečno, da si je zlomil hrbtenico in so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Nesreča pri spuščanju hlosov. Karlu Rozmanu, 26 letnemu delavcu iz Ribnice na Pohorju, je zlomil pri spuščanju hlosov desno nogo in so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico.

V gramoznici zasut. V gramozni jami v Stanetincih v Koreni pri Sv. Barbari v Slov. goricah je gramoz podsul pomožnega delavca Henrika Lovrenčič. Podsuti ima počeno lobanjo in hude notranje poškodbe.

Zbesneli bik poškodoval posestnika. Posestnik Jožef Ferenc iz Cerknice pri št. Ilju v Slov. goricah je hotel pomiriti podivjanega bika. Razjarjena žival je nataknila Ferencu na roge, ga potisnila ob steno in mu prizadejala tako hude notranje poškodbe, da so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Voz ga je smrtno stisnil. V Devini pri Slov. Bistrici se je zgodila nesreča, ki je zahtevala človeško življenje. Posestnik in krčmar Jožef Čelofiga je vozil drva iz gozda v dolino. Na strmih pobočju se je voz prevrnil in je pokopal pod seboj voznika, ki je stopal poleg vprege. Čelofiga je pritisk težkega voza tako poškodoval, da je kmalu izdihnil. Smrtno ponesrečeni zapuščala ženo in dva mala otroka.

Smrt krojaškega vajenca pod vozom. Tonček Grgurovič, 16 letni fant iz Splita, se je učil v Slov. Konjicah pri krojaškem mojstru Fileju krojaške obrti. Peljal se je

NOVICE

Osebne vesti.

Znani frančiškanski duhovnik umrl. V frančiškanskem samostanu v Kamniku je umrl g. p. Dionizij Dušej. Rodil se je leta 1883 v Tinjah na Pohorju in je prejel mašniško posvečenje leta 1908. Bil je župni upravitelj in gvardijan pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah in dvardijan v Brežicah. Marljivo je bil na delu kot pridigar, katehet in spovednik. Vsemogočni mu bo di obilen plačnik!

Našim gospodinjam in kuharicam znana šolska sestra umrla. V starosti 72 let je umrla v Marijanišču v Ljubljani sestra Felicita Kališnik, pisateljica »Slovenske kuharice«, ki je dobrodošla knjiga našim naprednim gospodinjam.

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

38

Medtem ko je jagar požiral pusto, revno večerjico, je godel Goljat napol zase:

»Moj ljubi gost bi gotovo še rad kaj. Ševeda bi še rad kaj. Če drugega ne, gotovo bi bil rajši v kakih prijaznejši gostilnici, kakor je tale. Ali tu mu ne morem pomagati. Ako pa si želi kako klobaso ali kos mastne pečenke ali vrč vina ali požirek žganja, rad mu ustrežem. Kako da ne bi! Ševeda! Le to bi rad vprašal, ali imate kaj denarja; če pa denarja ne, morda imate kje kredit?«

Jagar je nekoliko premišljeval, potem je odgovoril:

»Imam dovolj denarja pri sebi. Prinesite mi kos povojenega mesa in vrč vina, toda močnega, če ga morete kje dobiti!«

»Za denar in lepo besedo se vse dobi. Toda povejte mi, ali bi še kaj radi! Lahko v enem opravim in si drugo pot prihranim. Tudi za Goljata ni kar tako, da bi svoja dva in pol centa prenašal po teh stopnicah gor in dol.«

»Kaj bi še rad? Nocoj vsaj bi se rad dobro naspal. Ves sem zdelan, ker sem vse te dni lezel po planinah.«

»Naspali bi se radi? Kaj naj vam pomagam? Ali bi radi odejo? Blazino?«

»Odeje mi ni treba, mi je že tako pretoplo. Blazine pa še vaju nisem.«

»Seveda, saj vam je treba ni. Da ima človek le mirno vest, pa lahko sladko zaspi. — Ali nekaj drugega vem za spanje. Dva vrča vina vam prinesem. Če tega izpijete, boste spali deset ur, ne da bi se prebudili.«

»Še četrte ure ne bom spal, dokler me ta prekleta veriga žuli. V meso me reže in mi ne da, da bi se mogel lepo uleči. To mi snemite!«

»Kaj še! Vsakemu svoje! Te sramote vam vendar ne bom napravil, da bi vam vzel, kar vam je visoka gosposka dala.«

»Saj me zjutraj spet lahko vklenete, ne bom se branil. Nič se ne bojte, da bi se vam s silo upiral.«

»Haa-haa-haa!« se je orjak košato zarežal. »Goljatu upirati? Goljat da bi se bal?! Haa, haa... Tedaj bi moral priti že cel tucat takih jagrov, ne pa en sam. Z dvema prstoma te vklenem pa se oteplji, kakor se hočeš!«

»Potem pa me tako ali tako lahko razrešite za te urice ponoči! Dva goldinarja rad dam, če se tega obeska iznebim, da se mirno naspim.«

»Dva goldinarja? Ali imate toliko denarja?«

Kitajski vojak krmaril torpedo

Iz sedanje japonsko-kitajske vojne iz Šangaja je prodrla v svet vest, da so Kitajci izvršili napad s torpedom na japonsko admiralsko ladjo. Pri tem so po japonskem vzoru prvič uporabili »živi torpedo«, to je torpedo, ki ga je krmaril človek. Neki kitajski mornar se je prostovoljno javil, da povede grozni izstrelek do cilja in sebe tako v smrt. Eksplozija ga je raztrgala na kose.

Največja katedrala

Tudi v protestantski, anglikanski in čemerni Angliji gradijo že od leta 1933 znamenito, mogočno katoliško katedralo (stolnico) v Liverpoolu na čast Kri-

na kolesu proti novi stavbi svojega mojstra v bližini kolodvora. Na ostrem ovinku pred Zottlovo trgovino je pripeljal nasproti voz posestnika Pozneja iz Oplotnice. Vajenec voza ni videl in je zapeljal s kolesom pod kolesa voza, ki je bil sicer prazen, a toliko težek, da je zdrobilo kolo fantu glavo in je med prevozom v bolnišnico Rdečega križa v Konjicah izdihnil.

Mlad posestnik se zadušil v sodu. Izredna smrtna nesreča je doletela Ivana Jurko, 34 letnega posestnika v Jurkloštru. Imel je na podu v velikem sodu sadne tropine. Na sodu je odprl vratca, da bi še dodal tropin. Vratca so mu padla v sod in moral je vanj, da bi jih izvlekel. V sodu so ga omamili plini in si sam ni mogel več pomagati. Ko sta prišli kakih deset minut pozneje na pod njegova žena in sestra, je bil mladi mož že mrtev. Smrtno ponesrečeni je bil iz znane Jurkove hiše in se je šele letos oženil.

Smrtna nesreča posestnika pod tramovjem novega gospodarskega poslopja. Posestnik Anton Fazarinc si je zgradil novo gospodarsko poslopje na Babnem pri Celju. Pred nevihto in nalivom se je zatekel s kolesom pod ta novi stan posestnik Gregor Srahotnik iz Škal, ki se je mudil v Celju po opravkih in se je že vračal proti domu. Potegnil je silovit veter, se uprl ob streho novega poslopja in tramovje se je zrušilo na vedrečega Srahotnika. Delavci, ki so bili zaposleni pri gradnji poslopja, so odkopali zasutega in so oskrbeli njegovo prepeljavo v bolnišnico v Celje. Srahotnik si je zlomil hrbtenico in dobil še tako hude poškodbe na tilniku, da jim je podlegel v bolnišnici. Zapušča ženo in dva otroka. Anton Fazarinc ima 40.000 din škode na zrušenem poslopju.

Perica smrtno ponesrečila. Pri Jagrovih v Vrbju pri Žalcu so polnili zvečer vreče s hmeljem. Sredi dela so poklicali delavce drugam in ti so pustili odprtino za basanje nepokrito. Skozi to odprtino je padla in se ubila 67 letna perica Mica Razpotnik, ko je nesla na gospodarsko poslopje vrečo fižola.

»Saj sem vam že rekel, da mi denarja ne manjka. Saj ga tudi nimam za koga hraniti.«

»No, se bova še potem zmenila, ali vam dovolim ali ne, da mi kaj darujete. Najprej pojdem, da kaj prinesem.«

Po teh besedah je odcoklal po stopnicah dol.

Minulo je dobre pol ure, preden se je vrnil. Pri nesel je kos povojene svinjine in velik vrč vina. Meso je kar dal skozi rešetko, vrč pa je držal precej časa še v roki, potem ga je dvignil in krepko nagnil.

»To vam je kapljica!« je zacmokal; »po taki bi še angelci zadremali. Na, pijte, prijatelj moj! Na zdravje!«

Jagar, ki je hotel ostati trezen, Goljata pa bi bil rad napojil, je vzel vrč, zmočil usta in zaprhal:

»Huj, to je kislica! Hujši ko cvilek. Ni za nič! Kar sami ga popijte!«

»Hohohooo, ali ste se v planini tako imenitne pijače navadili, da vam ljutomerčan že nič več ni? Ali pa mislite, da vas še boljši kje čaka?«

»Če se vam dober zdi ta vaš ljutomerčan, kar lzipijte ga na moje zdravje! Plačam ga.«

Goljat je spet zagrabil vrč in ga nagnil in potegnul, da bi se bilo Dravi poznalo, ne pa vinu. Zasmejal se je in menil:

»Če bi vam tako pomagalo, ko vam na zdravje

Nehote se smrtno zastrupil. Avgust Mencej je posedal v Ljubljani na Karlovški cesti pasarsko delavnico. Med opoldanskim odmorom si je dal sam mojster opravka pri aparatu, pri katerem je uporabljal strašno učinkovit strup ciankalij. Nehote mu je zašla v usta trohica omenjenega strupa. Mojstru je postalo koj slabo, zgrudil se je na tla in v takem stanju so ga našli pomočniki, ko so se vrnili po obedu na delo. Poklicani reševalci so spravili Menceja v bolnišnico, kjer ga niso mogli več rešiti.

Enega konja rešil — drugega poslal v prepad. Z Gračanovega hriba nasproti železniški postaji Sava je vlačil posestnik Gračan s parom konj les v dolino. Kolo voz pelje skozi grabo, katera se imenuje Smrtnica. En del poti gre nad strmo steno. Radi deževja je nad prepadom začel tovor lesa polzeti v prepad in sta bila oba konja v nevarnosti, da se ubijeta v globini. Voznik Gračan je v naglici prerezal jermenje enemu konju, kateri je padel v prepad, drugega je na ta način rešil z veliko težavo.

Avto povozil kolesarko. V Nemški vasi pri Ribnici na Kranjskem so se peljale tri kolesarke domov v Kočevje. Naenkrat se je pojavil izza ovinka tovorni avto iz savske banovine. Dekleta se niso mogla izogniti vozilu, ker so se peljale vtric, in je bilo trčenje neizogibno. I. Hönigmann iz Kočevja je padla pod kolesa avtomobila, katera so jo porivala nekaj časa naprej po cesti. Dobila je hude poškodbe in so jo prepeljali v bolnišnico v Ljubljano.

Razne požarne nesreče. V Podvinu pri Laškem je izbruhnil ob dveh v noči požar v hiši posestnice Antonije Blatnik. Od požara uničena hiša je bila last sina Blatnikove, ki si je z varčevanjem kot pekovski pomočnik toliko prihranil, da je pomogel bolehn materi k ureditvi doma. — V Zg. Pleterju na Dravskem polju je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopju posestnika Ivana Peršuh. Požarna nesreča se je raztegnila še na stanovanjsko hišo sosedo Marije Vrtnik in sta zgoreli obe poslopji. — Okolica Ljutomera je doživela

la tekom minulega tedna kar tri požare. Prvič je uničil nočni ogenj v Krapju veliko kopico slame, ki je bila last posestnika Pušenjaka. Sosedno gospodarsko poslopje so otehi pred plameni. Ogenj je zakresil otrok pri posestniku zaposlenega delavca. — Nato je postalo žrtev ognja gospodarsko poslopje manjšega posestnika Dominka na Moti. Goreti je pričelo zgodaj zjutraj in obstoja upravičeno sum, da je bila na delu požigalčeva roka. Pogorelec si je rešil živino in je škoda zelo občutna radi male zavarovalnine. Tretjič je zagorelo na večer v s senom napolnjenem škednju posestnica Jožefa Bohinca na Cvenu. V neposredni bližini stoječe hleve so obranili gasilci. Tudi v tem primeru domnevajo požig. — V Razvanju pri Mariboru se je v kratkem razdobju pojavil rdeči petelin že sedmič, to pot 26. septembra okrog pol štirih zjutraj v gospodarskem poslopju posestnika Štefana Dregeriča. Požar je uničil poslopje z orodjem in vsemi letošnjimi že spravljenimi pridelki. Zadušile in zgorele so tri svinje ter 40 kokoši. Škoda znaša 50.000 din in je le delno krita z zavarovalnino. Orožniki so z vso vnemo na delu, da bi že enkrat izsledili razvanjskega požigalca in rešili ljudstvo neprestanega strahu.

Razne novice.

Naši veliki manevri končani. Letošnji od prevrata največji manevri naše vojske so bili končani z odločilno bitko 25. septembra. Južna armada je potisnila severno nazaj čez Gorjance. Severna armada se je morala umakniti in vodja manevrov armijski general Milovanovič je omenjenega dne ob 11. uri dopoldne izdal povelje, da se manevri končajo ter se čete povrnejo na določena mesta in taborišča.

Tvrška J. Hutter in drug v Mariboru naznaja, da je izpopolnila popolnoma stalež (številčno stanje) svojega delavstva in da daljnjih prošelj za sprejem v službo ne more vpoštevati ter da na dopise s prošnjami za službo in drugimi željami ne bo več odgovarjala.

pijem, kakor meni pomaga, potem lahko še osemdeset let čakajo z vrvjo na vas.«

»Koliko sem zdaj dolžen?« je vprašal jagar.

»Hm, hm, recimo, hm, hm, za meso in za vino goldinar in dvajset. Malo drago je res, ali veste, v tej višini tu gori pač dolgo že ni rodila vinska trta... No, in — če mi že po sili hočete nekaj dati, napravimo okroglo — štiri goldinarje dvajset.«

»Oho, zakaj ste pa mene že kar na tri goldinarje ocenili? Obečal sem samo dva.«

»Kamor se dva goldinarja stotrata, tja hoče še tretji za njima, ker bi mu bilo za bratcema dolg čas. Sicer ste pa že sami tudi modro povedali, da denarja nimate za koga hraniti.«

»To je res. Da bi se človek mirno naspal, za to je že vredno nekaj dati, posebno še jaz, ki imam take dneve za sabo in nič boljše pred sabo. Na, odrešite me!«

Stegnil je roki in ju pomolil skozi železno rešetko. Goljat je segel po ključek, mu verigo odklenil in jo vrgel v ječo na tla.

»No, do jutri zjutraj smo se torej iznebili te lepe čindrice,« je rekel. »Zdaj ste lahko zadovoljni z menoj. Če se zdaj še kaj po gosposko izkažete, bom tudi jaz z vami zadovoljen.«

Jagar je segel v žep in mu je odštel štiri goldinarje in dvajset krajcarjev na dlan. Namesto da

stusu Kralju. Dela zelo hitro napredujejo. Mislijo, da jo bodo v oktobru že lahko posvetili in opravili prvo slovesno službo božjo. Cerkev ima kakih 100 arov površine in bo lahko sprejela 10.000 ljudi, ki bodo vsi imeli jasen in prost pogled na glavni oltar. Stroški znašajo 750.000 funtov šterlingov, iz česar se pač vidi, da bo morala biti izredno krasna.

Ruski dvig v izredne zračne višine

Sovjetska vojaška inženirja Ukrajinski in Aleksejev sta se dvignila zadnje dni v bližini Moskve z balonom, ki je imel 10.800 kubičnih metrov prostornine. O tem poletu, ki so ga ruske oblasti držale bolj v

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Odšla je neznanu kam 22 letna Senica Marija iz Cvetkovec, župnija Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Oblečena je bila v sivo cajnasto obleko z belimi kvadrati, v moder predpasnik, bel robec z rdečimi plkami, nazaj zavezan, in bosa. Na desni nogi je imela zelo močno razvite cienie pred prsti. Ker je bila dalje časa živčno bolna, se njeni domači boje, da se ji je pripetila nesreča. Kdor bi vedel kaj o njej povedati, se naproša, da sporoči to občini Osluševci, pošta Velika Nedelja.

Obžalovanja vredni slučaj.

1000 din ukradenih iz ročne torbice. Marica Koren, trgovčeva hčerka iz Šmartna na Pohorju, je prijavila policiji v Mariboru, da ji je nekdo ukradel v neki mariborski kavarni enega jurja iz ročne torbice, medtem ko je ona govorila po telefonu. Tat je bil toliko pošten, da je pustil v torbici še 2000 din.

Potegnil s tisočakom. Julij Rostočil, monter v Mariboru, je dal svojemu delavcu tisočak z naročilom, naj mu ga izmenja. Delavec je zaupnega mu jurja vtaknil v žep in se ni več vrnil.

Hitro prijeta mladostna tata. Kakor smo poročali, je bila na Teznu pri Mariboru iz avtomobila ukradena ročna torbica gospe Schonsky, soprogi mariborskega industrijalca. V torbici je bilo dragocenosti

Pri osebah, ki jim ni mogoče veliko kretati, pa zaradi tega trpe na zapeki in motnjah v prebavi, spremljanih na istočasnem pomanjkanju teka, nudi večtedenska kura z naravno

FRANZ - JOSEFOVO

grenčico zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena cela čaša

FRANZ - JOSEFOVE

vode zjutraj na tešče in zvečer, predno ležete spat.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

tajnosti, poročajo sedaj, da je dosegel balon po 52 minutah višino 15 lisoč 100 metrov. Dvignil se je še za 100 m višje in tu so letalci izvršili razna znanstvena opazovanja, nakar so se začeli spuščati na tla. Pet ur po dvigu so pristali v bližini Ivanova. Balon je imel čisto zaprto gondolo. Med dviganjem in spuščanjem so bili letalci v neprekinjeni brezžični zvezi z zemljo.

Pet zapovedi japonskega cesarja vsakemu japonskemu vojaku

Vsak japonski vojak, ki odide na kitajsko fronto, dobi v tornister pet tiskanih zapovedi, v katerih mu veleva cesar: 1. Vi ste moje no-

bi jih spravil, je Goljat svojo roko z denarjem mirno držal jagru pod nos.

»Kaj pa bi še radi? Saj je prav; preštejte!« je menil jetnik nevoljno.

»Ni! V mraku ste se usteli. Napitnine še ni. Napravite, da bo okroglo!«

»Takega lakotnika pa še nisem srečal. Kdor ne pije, vendar ni napitnine dolžen. — Da pa ne boste rekli, da sem skopuh, naj bo! Tu imate še trideset krajcarjev!«

»Plemenit mož ste, gospod. — Toda zdaj vam s svojo skromnostjo nočem biti več nadležen.«

»Da, spal bi rad. Pojdite tudi vi in se zarijete v svoje gnezdo pa naj se vam kaj lepega sanja!«

»Bo, ne bojte se! Poprej se moram še s temle ljutomercem do kraja zmeniti, da mi prijazno zatisne oči.«

»Lahko noč! Dobro spite!«

»Sladko spavajte — in na veselo svidenje jutri zjutraj!«

Goljat je zaprl rešetko in zapahnil durci. Potem je odročljal po stopnicah dol.

Jagar pa se je pretegoval in stegoval, da so mu kosti pokale. Zdaj se je zopet mogel ganiti in zdelo se mu je, kakor da je že napol prost.

Ali do polnoči je hotel še počakati, da bi medtem gotovo vse naokrog že zaspalo. Sedel je za mizo,

za 37.000 din in je okradena obljubila štiri jurje nagrade onemu, ki bi izsledil uzmo- viča in pripomogel do zopetne najdbe ukradenih predmetov. Mariborski policiji je hitro uspelo, da je aretirala mladostna tata, ki sta ukradeno zakopala v Betnavskem gozdu. Gospa Schonsky je že dobila izmaknjene dragocenosti.

Aretracija dalje časa iskanega vlomilca. Orožniki iz Studencev pri Mariboru so vtaknili pod ključ 27 letnega ključavničarja Verdника iz Studencev, ki je odsedel daljšo kazen v kaznilnici in je bil pred kratkim izpuščen. Kmalu po izpustitvi je vlomil v Studencih v gostilne: Špurej, Kučer, Omulec in v trafiko Zupanc.

Vlom in tatvina gotovine. V Veliki Zimici pri Sv. Barbari v Slov. goricah je bilo vlomljeno v hišo posestnika Ivana Holdinar. Vlomilec je ukradel 3500 din gotovine.

Družinski oče se obesil. V Čeršaku pri St. Ilju v Slov. goricah so našli obešenega na stanovanju 48 letnega pomožnega delavca Jožefa Hara. Samomorilec zapuščal ženo z dvema otrokoma in si je vzel življenje radi neozdravljive bolezni.

Radi prepisa posestva na hčer ubil mož svojo ženo. V Murščaku v Ljutomerskih goricah je končala te dni družinska žalost s smrtjo. Posestnik Matija Res in njegova žena Katarina sta se prepirala že dalje časa. Mož ni maral žene, ker je dala polovico posestva prepisati na svojo hčer, ki ji je bila od vseh otrok najljubša. Matija je ženo v prepirih večkrat pretepal. Dne 21. septembra je mož med kreganjem pograbil kos železa in je z njim tako dolgo udrihal po ženi, da jo je ubil.

Dekleti prepodili tolovajske cigane. Jakob Golob, posestnik v Zlatoličju v župniji St. Janž na Dravskem polju, se je podal na večer 25. septembra s svojima sinoma k sosedu kožuhat koruzo. Doma sta ostali Golobovi hčerki, ki sta se podali zgodaj k počitku. Krog polnoči so vdrl v hišo zakrinkani cigani in so zahtevali pod pretnjo s smrtjo denar. Starejša hči je imela toliko duhaprisofnosti, da je re-

CROATIA BATERIJE

80

najcenejše
in
najboljše!

kla, da gre v sosedno izbo po denar. Mesto z denarjem se je vrnila z očetovo puško. Eden od roparjev je skočil proti njej in je zagrabil za orožje, da ni mogla oddati strela. Dekleti sta začeli vpiti. Krič je čul oče s sinovoma k sosedu, prihitel je na pomoč, cigani so jo pa že odkurili. Cigani so odnesli iz Golobove hiše razno obleko in obutev.

Radi zavrjene ženitvene ponudbe skočil v vodo in utonil. V Ljubljani so doživeli sredi mesta razburljiv dogodek, ki je končal s smrtjo in mu je prisostvovalo zelo mnogo ljudi. V Žireh je prebival 40 letni mehanik in šofer Alojzij Jereb, doma iz Idrije. Prišel je v Ljubljano, kjer se je na Bregu sestel s svojo izvoljenko iz Trbovelj. Ob priliki sestanka je dekletu izjavilo, da ne more postati šoferjeva žena. Zavrnitev je Jereba tako razdražila, da je potegnil nož in je hotel svojo ljubo zabosti. Dekle je kriknilo na pomoč, ljudje so brzeli od vseh strani in tega se je zavrjnjeni ženin ustrašil. Odvrigel je svoje papirje na breg Ljubljance in skočil v močno naraslo vodo. Poklicani reševalci so nesrečneža potegnili iz Ljubljance, a mu že ni bilo več pomoči.

Vlomi po ljubljanski okolici. V Gaberju, kjer se odcepi pot na Sv. Katarino, ima trgovino Lojze Ambrožič. V to trgovino je bil izvršen vlom in so napravili vlomilci lastniku za pet jurjev škode. Poskušen je bil še vlom v Razorih v trgovino Ele Kovač. Vlomilci so že bili vdrli skozi okno, a so prevrnili v temi zaboj, ki je povzročil ropot in radi tega so se dolgo prstežili razbežali. Časopisje upravičeno poziva, da je čas, da oblast enkrat ljubljansko oko-

pojedel meso, kar mu ga je še bilo ostalo, in je venomer poslušal na cerkveno uro.

Vedno močnejše je zunaj sevalo in bliskalo, tako da je po več sekund bilo v ječi svetlo. Po enajsti uri je začel grmenje, ki je bobnelo za hribi. Vedno močnejše je postajalo, bliže in bliže je prihajalo. Ob pol dvanajstih je zatulil vihar, macesni so zaječali, dež je zapljuskal na zidovje, nekaj kapljic je poškopilo tudi jagra po glavi.

Potem je veter zopet utihnil, dež je prenehal, toda bliskalo je venomer in grom se je valil od hriba do hriba, ko da bobnično vozovi po oblakih.

Nehote se je jagar spomnil one noči, ko sta s Špelo oplenila šmarsko cerkev; prav podobna oni je bila ta noč.

Ali zdaj je napočil čas, da se loti dela!

Preudarno in mirno je postavil stol na mizo, stopil je z mize nanj, oprijel se je z obema rokama za rob luknje, ki je bila pod stropom, in se je spretno pognal kvišku. Neprestani bliski so mu pri tem svetili.

Počasi se je preril skozi luknjo. Ko je bil z glavo in rameni zunaj, se je z obema rokama oprijel železnega obročka nad seboj in potegnil še noge za sabo.

Nekaj časa je tako visel ob zidu, potem je roki predel in se previdno obrnil, tako da se je s petami

lico temeljito očisti, da bodo prebivalci mirno spali in da bo njihovo borno premoženje na varnem.

Posestnik napaden in hudo poškodovan pred lastnim vinotočem. Jožefa Popiča, 48 letnega posestnika v Žiberčah pri Gor. Logatcu, so neznanzi napadli pred lastnim vinotočem s koli in so ga hudo pretepli. Napadeni ima hudo rano na glavi, polomljene roke in več reber.

Izpred sodišča.

Obsodba radi razbojniškega napada. V bližini Mariborske koče je 1. avgusta bila v noči napadena Matilda Hözl iz Avstrije in ji je bila odvzeta ročna torbica, v kateri je bilo za 3000 din zlatnine. Radi tega tolovajskega napada je bil v Mari-

boru obsojen 25. septembra na eno leto in štiri mesece robije Josip Gosak, brezposelni ključavničarski pomočnik iz Maribora.

Slovenska Krajina.

Lendava. Pri Žerdinovih v Lendavi so našli mrtvo 18letno pridno hčerko Marijo. Bila je vsa v krvi in je imela na glavi rano. Po legi trupla bi se bilo dalo sklepati na prvi pogled na samomor. Preiskava je dognala, da je deklica po naključju smrtno ponesrečilo z orožjem, s katerim je poprej naganjala iz domačega vinograda škorce. Žerdinovi je na strmem bregu vinograda spodrnilo. Padla je tako nesrečno, da se je pri padcu sprožil samokres in jo je smrtno zadel strel v sence. Nenavaden slučaj smrtno nesreče je hudo zadel domače in vso okolico.

Pišečki g. župnik smrtno ponesrečil.

G. Franc Toplak, župnik v Pišecah, se je peljal z vozom v Brežice. Na Črncu je začel konj radi plašljivosti porivati voz nazaj. G. župnik je hotel z voza, a ga je sunek pognal med voz ter konja, kar je še bolj pristašilo žival, ki je z zadnjima nogama parkrat udarila g. župnika. Ko so ljudje videli nesrečo, so prihiteli na pomožanje in so spravili g. župnika v bolnišnico v Brežice. Poškodbe g. Toplaka so bile tako resnega značaja, ker je imel zlomljeno desno nogo, poškodovano hrbtenico ter razne notranje poškodbe, da jim je podlegel v bolnišnici 22. septembra predpoldne.

Rajni se je rodil 26. januarja 1888 v Mali vasi pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Gimnazijo in bogoslovje je končal v Mariboru, kjer je prejel mašniško posvečenje leta 1912. Kaplan je bil po raznih župnijah in nazadnje v Pišecah, kjer je postal 1. marca 1922 provizor in 1. januarja 1927 župnik. Pokojni g. župnik je bil izredno

blaga duša, katerega je vse ljubilo in mu bilo vdano ravno radi njegovega mirnega značaja in ker je bil vsakemu na uslugo. Pišečki župniji je bil pravi oče v duhovnem, prosvetnem in gospodarskem oziru. Dal je popraviti farno cerkev, kateri je tudi oskrbel nove zvonove. Mladini je oskrbel prosvetne prostore in do svoje mnogo prezgodnje smrti je načeloval posojilnici v Pišecah. Zaupana mu razsežna pišečka župnija je bila blagemu gospodu vdana in prebridko občuti udarec, ki jo je zadel s smrtjo dobrega in za večni ter častni blagor vseh faranov skrbnega dušnega pastirja. Vsi, ki so poznali blagopokojnega, ga bodo ohranili v najboljšem in hvalnem spominu!

Zadnje spremstvo gospoda župnika

Po hudi nesreči v brežiški bolnišnici preminulega g. župnika Fr. Toplaka so prepeljali zadnjo sredo popoldne v domačo faro v Pišce.

Truplo je počivalo v župnišču na mrtvaškem odru od 22. do 25. septembra. Domači farani, odrasli in mladina, ter ljudje iz sosednih župnij so hodili kropit blagega rajnega, ki se je veselil spoštovanja ter priljubljenosti daleč izven mej zaupane mu župnije.

Zadnje spremstvo v soboto je posodila blagopokojnemu vsa pišečka fara, 32 duhovnih sobratov in med temi pišečki rojak g. monsignor M. Umek, mariborski stolni in mestni župnik, ki je govoril slovo v cerkvi in je razgrnil pred zbranimi še enkrat plodonosno delovanje rajnega za blagor župnije, katero je pastiroval z vnemo, ljubeznijo in požrtvovalnostjo.

Po sv. maši, katero je daroval videmski g. dekan Medvešek, se je razvil mrtvaški spreved iz cerkve na pokopališče. Ob odprtem grobu je govoril poslovilne besede v imenu dekanijske duhovščine g. svetnik Tratnik iz Rajhenburga, v imenu župljanov cerkveni ključar Fr. Podvinski, v imenu obeh šol g. šolski upravitelj Rožkar, za šolarje učenec 6. razreda. Ganljivo so zapeli žalostinko šolski otroci, pred pokopališčem in na grobu pa domači pevski zbor. Z veličastno udeležbo pri pogrebu so dokazali Pišečani, kako ljub jim je bil blagi gospod, ki jih je moral po volji božji zapustiti mnogo prezgodaj v najlepši moški dobi.

DRUŠTVENE VESTI

Loče pri Poljčanah. Katoliško prosvetno društvo »Slomšek« priredi v soboto 2. oktobra ob osmih zvečer in v nedeljo 3. oktobra po večernicah v šoli pretresljivo igro za današnje dni v starih dejanjih in eni medigri: »Podrti križ«. Vstopnina navadna. Prijatelji naše katoliške prosvete, pridite pogledat naše delo! Na svidenje!

Št. Ilj pri Velenju. Prosvetno društvo je imelo v nedeljo 19. septembra svojo prireditev. Vkljub slabemu vremenu je bila lepa udeležba.

naslonil na oni parobek, ki se je za dober prst široko vil okoli stolpa. Čakal je, da mu je močen blisk posvetil, pa si je izbral enega izmed bližnjih macesnov.

V imenu božjem! Zdaj!

Izpustil se je z desnico, izpustil še s tremi prsti levice — le z dvema se je še držal. Kratki bliski so si sledili — tedaj je urezal dolg žarek; za hip je bilo vse svetlo:

»Bog mi pomagaj!«

Zavihtel se je, skočil, zadušeno kriknil — — —

Tam na macesnu je obvisel.

Ali le trenutek.

Žarka svetloba, ki je v hipu šinila od bliska, ga je zmotila, za eno ped se je uračunal — in namesto za drevo samo se je ujel le za vejo... Veja se je odkrhnila, se je odlomila — — — in revež se je zvrnil, padel, padal... Pač ga je zadržala še ta in ona veja, ali ujeti se za nobeno ni mogel. Le nekaj trenutkov — in jagar je priletel na tla in obležal kakor mrtev...

Bliski so se križali nad njim, grom je bučal in dež je prasketal in ga škropil...

Ko je bila nevihta davno že mimo in so si zvezdice zopet jele mežikati in je mesec pokukal izza oblaka, se je nesrečnež zganil, dvignil glavo, pa zastokal in zopet obležal.

Mrtev ni bil, ali hudo ranjen.

Počasi se je zavedel. Spomnil se je, kako je nesrečno skočil in kako ga je vrglo in treščilo na tla. Kakor čudež se mu je zdelo, da je ostal živ. Leva roka, hrbet in leva noga so ga najhujše skeleli. Potem je z grozo spoznal, da je leva roka tik pod ramo zlomljena. Noge je mogel premakniti, torej so bile cele. Poskusil je vstati. Tedaj ga je v levi nogi tako zbodlo, da se je zopet zgrudil. Še bolj se je prestrašil, ko ga je posilil kašelj in je bruhal kri. Torej tudi znotraj se je ranil. To kaže, da je konec... Bežati ne more več. Umrl bo. Morda je smrt bliže, kakor si misli.

Ko bi bil le krščen!

Moj Bog, brez krsta umreti, kakor pogan, na vekomaj ločen od Boga! Strašno je to.

Ali ne bi klical, da bi priklical ljudi, naj mu ti gredo po gospoda, da ga krsti?

Toda saj bi mu nihče ne verjel, da še ni krščen. Za zmešanega bi ga imeli ali za hinavca, ki si je vse izmislil, da bi se izmazal in si olajšal krivdo zaradi božjega ropa. Smejali bi se mu in ga zopet zaprli — pa bi moral v ječi zapuščen in beden umreti.

(Dalje sledi)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najbolje v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

ge (cesarjeve), jaz sem vaša glava! 2. Zapomnite si: dolžnost tehta kakor gorovje, smrt je lažja od peresa! 3. Zvestoba pomeni držati besedo, krepost vršiti svojo dolžnost! 4. Če se ne potrudite, da bi bili preprosti, se boste pomehkužili. Skopuštvu in sebičnosti se vas bosta polastila, propadali boste čedalje bolj. Potem vas tudi ne bosta rešila ne junaštvo ne zvestoba. Prekasno bo. 5. Če srce ni iskreno, so lepe besede in dobra dejanja nesmiselna. Če je pa srce brez skritih misli, tedaj bo uspelo vse! — Cesarjevo darilo zaključuje zgornje zapovedi z besedami: »Teh pet zapovedi je pot nebes in zemlje. Sledite jim in Japonska bo zmagala!«